

ЛЮБОВНА

Като бетоненъ блокъ надъ насъ
тежи барутната тревога,
Душитѣ ни рѣмжатъ: — Война!
въ душитѣ кръвь, и смуть и огънь.

Азъ виждамъ тоя смуть дори
сега, фабричнитѣ кумини,
на западъ, залѣза или
въ небето тѣй спокойно синьо.

И въ тѣзи дни, кажи ми ти,
когато ни притѣгатъ въ обржчъ,
въ сърдцето, грѣхъ ли е, кажи,
че пазя още кжтъ за обичъ?

Кажи ми, грѣхъ ли е, че пакъ,
дори и въ тоя шумъ фабриченъ,
процепенъ съ зълъ картеченъ гракъ
си мисля: — Колко я обичамъ — . . .

Да, вѣрно, мъничкиятъ свѣтъ
на нашата любовъ е тѣсенъ,
за туй съсъ погледъ впить напредъ
ти пиша толкозъ малка пѣсенъ.